

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXII. Quid faciemus sorori nostræ, in die, quando alloquenda est? Cant c.
8. v. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 7. *Anagramma.*

497. Mater InVioLata , aCpVra
respLenDes.

Gaude Mater inviolata ; nam purè micas.

Verfio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deipará.

CONCEPTUS LXXII.

§. I. *Scriptura.*

498. SI DeIpara aLloqVenDa ,
à CasV protegenDa.

Cant. c. 8. v. 8. *Quid faciemus Sorori no-
stræ, in die, quando alloquenda est ?*

CUm adoranda rerum omnium
Creatrix, ac gubernatrix
Trinitas, post perfectissimè
absolutam, quinque dierum spatio,
Cæli terræque, plurimorum insuper
diversissimi generis animantium cre-
ationem, textâ tandem die, ad pro-
priam supremæ Divinitatis imaginem,
hominem quoque, ratione præditum

Gen. c. 1.
v. 26.

procreare decrevisset, dicens: *Facia-
mus hominem ad imaginem, & similitudi-
nem nostram, jamque actu masculum, &
feminam creâsset eos: alloquente, proh
dolor! paullo post, primam muli-
erem Evam callidissimo serpente, ijs*

c. 3. v. 1.

verbis: *Cur præcepit vobis DEUS, ut non
comederetis de omnî ligno Paradisi? &c.
eamque mendacissimo illo promisso:*

v. 4.

*Nequaquam morte moriemini, unâ cum
marito, totâque posteritate in pecca-
tum pertrahente, pœnituit eum, quod
hominem fecisset in terrâ: Pœnituit*

c. 6. v. 7.

*enim me, inquebat, fecisse eos. Verun-
tamen non modicum hic interessè vi-
debatur Divino Sacrosanctæ Triados
honorî, quasi tale quoddam opus,
tamque perfectum producere nulla-
tenus possêt, quod minimè displice-
ret, aut unquam ruinam subiturum
esset: Inière igitur tres Divinæ Per-
sonæ de novo consilium, hanc quasi*

propositionem (si tamen, humano
modo, de arcanissimis Divinitatis
consilijs discurrere fas sit) inter se per-
tractantes: *Quid faciemus sorori nostræ, in
die, quando alloquenda est? in die scili-
cèt illâ, seu momento Conceptionis
in utero materno, quando serpens
astutissimus MARIÆ, aliorum ad in-
star, hæreditariam, seu originalem
aspergere maculam conabitur? Soror
etenim nostræ est, utpotè uni ex no-
bis carnem aliquandò propriam,
sanguinemque purissimum humiliter
subministratura, moxque conclusum
unanimî sententiâ illud, quod Chri-
stianus olim Poëta Sanazarius, de par-
tu Virginis, cecinit:*

*Cumque caput fuerit, tantorumque una Lib. 2.
malorum*

*Fœmina Principium, lachrymasque, &
funera terris*

*Intulerit, nunc auxilium ferat ipsa
modumque,*

*Quâ licet, afflictis imponat fœmina
rebus.*

Age igitur Patris Omnipotentia! age
Filijs Sapiaentia! age Spiritûs Sancti
amor! concurramus in Sororis nostræ
dilectissimæ auxilium! Pater Filiam
tueatur, Filius Matrem custodiat,
Spiritus Sanctus Sponsam immacula-
tam conservet! verbo, *si Deipara allo-
quenda, à casu protegenDa.* Dictum, fa-
ctum: defenditur à Filio Mater, à
Sponso Sponsa protegitur, à Domino
Domina propugnatur. Videbatur
hïc Divinus præsertim Filius, in Thro-

no Paternæ gloriæ residens, serenifimis oculis ad MARIAM concipiendam conversis, sic eam allocutus: O MARIA! ratum quidem, fixumque est, ut omnes ex Adamo, modo naturæ usitato descendentes, poenâ, supplicioque originali plectantur, & maculam contrahant, à parente maculoso profluentem; sed quoniam delendæ huic labi naturam dignabor assumere, legi huic, maloque obnoxiam, ac idcirco Te Sororem nostram dilectissimam, ex universâ omnino creaturâ, solamelegi, quæ huic perficiendo mysterio, sanguinem mihi tuum commodas, meque Tu non Fratrem tantum, sed & Filium, ac te ego non Sororem modò, sed & Matrem habeam: eximo te, liberoque lege hâc, in genus humanum aliàs prolata: neque patior, ut communis te casus constringat, à quo te ex nunc protego, ac omnî momento absolutam pronuntio. Sic prima prævaricatrix creatura per MARIAM correctæ est, quæ sine omnî labe concepta, fallaci serpentis allocutioni nec aurem præbuit, nec consensum. Liceat mihi modò, Virgo Beatissima! Sacrosanctæ, ac purissimæ Triados Sanctæ, ac purissima Soror! illis te verbis magni Patriarchæ Abrahami interpellare, quibus, cùm in Ægyptum tenderet, ad dilectissimam usus est uxorem: *Dic, obsecro! quod Soror mea sis, ut bene sit mihi propter te, & vivat anima mea in gratiam tuam!* tunc præsertim in die illâ, quando & ego alloquendus ero, de cunctis meis cogitationibus, verbis, ac operibus, commissis, ac omissis, severissimo judici rationem redditurus: tunc enimve, si maculis fortè compluribus, necdû pro rei exigentiâ dilutis, anima mea scateat, *dic, obsecro! Virgo immaculata! quod Soror mea sis, ejusdem mecum ex Adamo sanguinis: ut, si bene mihi esse non possit propter mea delicta, propter quæ sæpius fortassè Creatorem penituit, me fecisse, saltem bene sit mihi, propter te, & vivat anima mea, in gratiam tuam.*

§. 2. *Authoritas.*

S. MethoDIVs, à peCCato
pVræ testis. 499.

1. *Quid dixit: Honora Patrem & Matrem, ut decretum à se promulgatum observaret, atque adeò in hac parte alios excederet, omnem Marri gratiam, & honorem impendit. In Orat. ob Hypopant. Domini.*
2. *Vestis sine maculâ ejus, qui lumen induit, sicut vestimentum. Ibid.*

§. 3. *Ratio.*

propInqVa, MagIs partICIPant 500.
De prInCiplo.

Beatissima Virgo debuit præ omnibus alijs perfectiori modo recipere plenitudinem gratiæ à Christo, (ut habet S. Thom. 3. p. q. 7. a. 10. ad 1.) qui est principium, & radix omnis gratiæ, & meriti, juxta illud Jo. I. *Gratia & vita per JESUM Christum facta est.* & ad Coloss. I. *In ipso* (nempe Christo) *complacuit, omnem plenitudinem inhabitare, & per eum reconciliari omnia in ipso.* Atqui eam perfectiori modo non accepisset B. Virgo, si illam non recepisset in instanti Conceptionis; quia etiam Joannes Baptista, & alij post conceptionem, ante nativitatem, eam acceperunt. Ergo, &c. Min. patet. Maj. Prob. Beata Virgo præ omnibus alijs magis appropinquavit, & conjuncta fuit Christo; quia ex ipsâ solâ suum formavit corpus: Sed forma, quò propinquior, & conjunctior est suo principio, ac radici, eò perfectiori quoque modo, sui esse à tali principio dirivatur; sic enim juxta S. Dionysium, *L. de Cælest. Hierarch. c. 4.* Angelici etiam Spiritus, quò magis sunt propinqui DEO, tanquam suo principio, eò etiam perfectiori modo participant perfectiones Divinas. Ergo Beatissima Virgo, præ omnibus alijs, debuit perfectiori modo participare plenitudinem gratiæ Divi-

Divinæ, quod per singularem ab Adami culpâ præfervationem factum est.

§. 5. *Symbolum.*

RVptâ Vnâ ChorDâ, InaMoena Cithara.

502.

§. 4. *Historia.*

501. Veritas pVrè ConCeptæ, Igne DeMonstrata.

DUm duæ quondam Religiosæ Virgines, diversorum quidem Ordinum, in quâdam Italiæ Urbe Tertiariæ convenissent, atque discursu inter se formato, de duobus Ecclesiarum suarum Concionatoribus, illorumque sententijs, ac doctrinis, plurima invicem retulissent: tandem de immaculatâ etiam **MARIÆ** Conceptione sermonem miscentes, eò devenerunt, ut unâ unam sententiam, alterâ alteram mordicùs tenente (juxtâ diversas scilicet duorum illorum Concionatorum opinione) non leve inter ipsas litigium fuerit exortû, post plurimas verborum altercationes, non nisi flammis dijudicantibus terminandum. Ambæ igitur in arduum consensere propositum, quo utraque simul Babyloniorum instar juvenum, ignitam ingrederetur fornacem, calorem disputationis calore flamarum extincturæ, ac vel sic genuinam tanti mysterij veritatem, tanquam aurum in fornace probaturæ. Dictum, factum: nec veritas ulterius sub caliginosis ignorantia tenebris latere poterat, quando lucidissimum hoc elementum, tot linguis, quot flammarum pyramidibus, in sublime exurgentibus, originalem **MARIÆ** innocentiam clarè edixit, dum una, quæ hanc ex mente Concionatoris sui devotè propugnârat, è flammis prorsùs illæsa prodivit, alterâ, quæ **MARIAM** pertinaciter maculæ incusârat, à voracî elemento quantocyùs consumptâ.

Fr. Bonaventura Oconoro, Rosar. 4. apud P. Joannem Bisselium, in Exemp. Quadragesimal.

* *

Barbitos hic quid muta jacet? scio: destruit una, Concordeinque negat chordula fracta sonum. Destrueret pariter Genitrice in Virgine totam Unum instans vitam, ni sine labe foret.

Quicumque offendit in uno, factus est omnium reus. Jac. c. 2. v. 10.

§. 6. *Antiquitas.*

NJMpha, Phœbi præSIDIO, à perICVLo Liberata.

503.

FAbula est Poëtarum, quâ etiam utitur D. Cyrillus Alex. l. 6. de *adorat. in Spirit.* Phœbum processisse aliquando ad venationem, idque ex amore speciosissimæ Nymphæ, quam sciebat per illos montes insequi cervos. Iacula venatoris hujus, splendidissimi fuere, ac fulgentissimi radij: Arcus, pulcherrima lux, Iridis instar efformata. Contigit autem, ut Nympha, cervam infecuta, profundius intraverit sylvam, tam pertinacî desiderio, ut, ingruentibus noctis tenebris, ignara viarum, coacta fuerit subire antrum quoddam, in quo suaviter quiescere, sine omni curâ, ac timore cogitabat. Infelix certè puella! nisi

an-

antrum p̄transiens Phœbus, misellamque Nympham à longè intuitus, sagittam de pharetrâ suâ in speluncam fuisset eiaculatus, radium scilicet clarissimæ lucis, quò excitata, & illustrata Nympha, tum primùm cognovit, jacuisse se hætenus meros inter bufones, colubros, serpentes &c. quo stupore? quo terrore? quàm attonita? nemo satis edixerit. Eapropter conspecto præsentissimo interneccionis periculo, momento surgens, ex antro aufugit, & velut vulnerata cerva, ad venatoris gratiosissimi sese pedes abijciens, eidem quas potuit, ob exhibitum præservationis favorem, gratias rependit.

A fabulâ, ad seria convertamur! Phœbum, Divinum justitiæ Solem intelligo: Nympham, *pulcherrimam inter mulieres*, MARIAM interpretor. Hæc in hanc vitam, tanquàm in sylvam, densis undique peccatorum sentibus obscuram, per conceptionem ingressura, imminentibus jamjam originalis maculæ tenebris, involvi haud dubiè aliorum instar debuisset, nisi amore speciosissimæ hujus Nymphæ captus Unigenitus æterni

Patris Filius, eamque sibi Matrem in terris deligens, primo statim momento, in antrum claustris maternis, Annæ concipientis MARIAM, radium immisisset clarissimæ lucis, sive gratiæ præservantis: quo radio illustrata, vidit, in quanto fuerit periculo constituta, medios inter bufones, colubros, ac serpentes, id est, media inter peccatorum monstra, à serpente infernali, in Adamum, & ab hoc in omnes homines immissa: fuisset profectò & ipsa necessario inficienda, nisi talî modo, radio Divinæ gratiæ maturè illuminata, eo ipso conceptionis momento, fugam quasi arripuisset, ac ad pedes Divini Servatoris se abijciens, ob tam singularem exhibitam præservationem, infinitas eidem gratias rependisset.

§. 7. Anagramma.

Labe Carens, DEVM In
sInV aLe!

504

Regem Deum amata, ac pura, alito in sinu!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXIII.

§. I. Scriptura.

505. PLACITA DEO ANIMA, sIne
Labe INIQVItatIs.

Sap. c. 4. v. 14. *Placita enim erat DEO anima illius, propter hoc properavit educere illum, de medio iniquitatum.*

Misera profectò publicè à S. Matre Ecclesiâ excommunicatorum fors! præterquam enim quòd gravibus plerumque immergi flagitijs, caput gerant iniquitatibus co-

opertum, & animam per omnia DEO displicentem: exclusus insuper talibus à Fidelium reliquorum consortio

Os: Orare: Vale: Communio: Mensa negatur.

Os, id est collocutio, de quâ expressè Joannes in *secundâ suâ Epist.* admonet: *Ne Ave ei dixeritis.* *Orare*, id est publica oratio: *Vale*, id est Salutatio: *Communio*, id est commercium temporale: *Mensa*, id est, cibus & potus communis. Veruntamen similem quasi ex